

CATALÀ

Escrit publicat en la revista
"El Sanpolench", Març de 1890

Sant Pol, quina hora és?

15 de Febrer de 1714. *Las tropas de Felip V. sitian en Sant Pol, als valents voluntaris catalans del regiment de Amill.*

La valerosa defensa que sostingueren los sanpolenchs contra las tropas francesas que Felip V de Castilla portá per implantar l'absolutisme en nostra terra, fou lo motiu de la destrucció d'aquell poble.

Apurant tots los recursos y devant de la superioritat de las del enemich, abandonant lo poble per las donas y 'ls vells, se possessionáren los soldats del d'Anjou, de ca'N Reig y desde allí foren amos de la població. Pero 'ls valents voluntaris manats pel company y amich del general Moragas, En Villar de Sant Pol, en número de 50 homes escullits, se retiráren y 's feren forts en la torre de la Martina, que encare avuy s'aixeca á cosa de mitx quart de la població, jurant morir avants que rendirse.

Desde allí vegeren aquells valents lo saqueig y crema de la vila, y 'l cástich imposat á las campanas que tócaren á somatent que fossen destrossadas, lo mateix que 'l rellotge públich. Lo venjatiu monarca prohibí la reedificació del poble; pero passada la guerra tornáren á sas llars los sanpolenchs situantse en tendas formadas ab mantas y pals, vora la platja. Tendas que havian d'arrencar mes que depressa. refugiantse en las barcas de pescar, cada vegada que 'ls executors de la bárbaras ordres del rey butxí anavan pera fer efectiu lo seu cumpliment.

Aquells estats de cosas durá algun temps; lo sanpolench, lo bergant per la causa del absolutisme, no tenia altre abrigh ni sopluij que la manta, y la veu de las campanas del seu rellotge ja no l'avisava del perill de las llibertats de la terra.

Allavoras fou quan nasqué l'adagi que es sagell de gloria pera Sant Pol de Mar:

*A Sant Pol la manta
y la gent berganta.*

D'allavors data també lo "¿quina hora es?", sátira que recordava y recorda encare aquella terrible hora de la pèrdua de las llibertats de la terra catalana.

Los fills de Sant Pol s'enfadan al sentir l'infamant pregunta, y tenen rahó. ¿Cuant será que ells y nosaltres, los de S. Pol y 'ls de tot Catalunya, podrém contestar als que 'ns preguntin "¿quina hora es?"

'La hora de que Catalunya recobri lo perdut'.

De L'arch de Sant Martí.